

Otázky pro stavitele

Ptá se Vojta Netuka (spolustavitel middlu a spíkr), odpovídají Kuba Weiner (KW, sobotní middle) a Michal Jedlička (MJ, nedělní long).

Hradecké lesy asi pro většinu českých orientáků není potřeba představovat, ale stejně... Jak byste charakterizovali terén, na co jste při prohlídkách narazili a překvapilo vás třeba něco i po těch letech v domácích lesích?

KW: Tenhle terén je rozhodně porostová záležitost. Proběhnete se tady normálním čistým lesem i hustníky různé průběžnosti a viditelnosti, pod nohama se vám bude střídat běžný povrch s trávou, kapradím nebo klacky, sem tam přeskočíte nějakou tu vodoteč nebo rýhu. Speciálně bych upozornil na fakt, že bílá a zelená barva značí, jak rychle tím lesem proběhnete a ne, jak moc v něm dohlédnete dopředu. Můžete narazit na bílý les v mapě, který bude v reálu opticky zavřený, anebo můžete běžet zeleným lesem a ten bude zase úplně průhledný. Obecně mě překvapilo, kolik různých typů terénu se tady na relativně malém prostoru middlu vystřídá. Z toho jsem byl úplně nadšený!

MJ: Kdo čeká úplnou placku ve čtvercové síti cest a čistý les 4 na kilák, ten by mohl být příjemně (nebo nemile?) překvapen. Relativně velký závodní prostor již není příměstským lesem, na delších tratích se nabere i nějaké převýšení, cest je spousta, ale ke kontrolám jich moc nevede, terén je mimořádně porostově pestrý, a to jak z hlediska průběžnosti, tak viditelnosti. Při probíhání terénu jsem docela litoval mapaře, že k vykreslení lesa mají k dispozici většinou pouze bílou, žlutou a dvě zelené barvy. Podobně na tom ale budou i závodníci, kteří budou muset v různých částech lesa trochu přizpůsobovat svoji optiku, aby správně napasovali mapu na terén.

S jakou vizí a cílem jste přistoupili ke stavbě tratí? S jakými výzvami se budou závodníci potýkat?

KW: Jako vždy, s vizí pestrých tratí, které budou splňovat požadavky middlu, a které důkladně prověří závodníky, aby vyhrál ten nejlepší. Závodníci se budou potýkat především se změnami tempa, samozřejmě s dohledávkami kontrol, často i s udržením směru. No a samozřejmě se hodně budou potýkat i s lesem, který se rozhodně nedá jen tak zadarmo.

MJ: Klasika v hradeckých lesích? Tím asi na první dobrou nikoho neoslíníte. Je pravda, že postavit zde nudný běžák po cestách je velmi snadné. A především tomu jsem se chtěl vyvarovat. Víze tedy byla

taková, aby závodníci po lese nepobíhali s mapou jako štafetovým kolíkem, ale byli nuceni s ní pracovat, aby na kvalitním výsledku měly podíl nohy i hlava. Ale na druhou stranu, aby trať byla pořád klasikou, a ne jenom delší krátkou tratí. Výzvou pro závodníky bude bojovat s terénem, který v některých částech bude klást značný odpor, výzvou bude přizpůsobovat se měnící se podložce, měnící se průběžnosti a průhlednosti lesa.

Díky za odpovědi. Protože vás už nechci dál zdržovat od finálních příprav, tak si na závěr dáme už jen krátkou stručnou anketku:

Počet kontrol v lese?

KW: Momentálně něco přes 80.

MJ: Asi 90.

Klíšťata?

KW: Mnoho. Řešením je repelent nebo rychlý běh. Nebo kombinace ;)

MJ: Pár jich bylo, ale daleko více mám v paměti nevábný zápach z upečeného holuba v motoru auta, když jsem jednou odjížděl z probíhání lesa.

Převýšení?

KW: V podstatě zanedbatelné, většina kategorií při závodě potká maximálně nějakou terénní vlnku nebo plochý hřbítok.

MJ: Možná až nečekaně od 60 do 300 metrů.

Vítězové elity a za kolik?

KW: Horčíčková a Křívda, oba za 34:59...

MJ: Top závodníci lační po úspěchu by měli atakovat směrné časy. Věřím, že taková si k nám cestu najdou.

Pozvánka na závody třemi slovy:

KW: Jenom tři nestačí!

MJ: Královéhradecko dokáže překvapit.